

VERA

RIIHIMÄEN IDÄNTYÖ ry
MARRASKUU 2024

Haroonin poika Pakistanissa

Talvi 2024

Mitä meille kuuluu? Toisinaan on paljon asioiden toimittamista, kaikenlaista menoa ja tekemistä on paljon. Toisinaan taas on aikaa istuskella ja miettiä. Kumpaa elämänvaihetta sinä nyt elät? Jumala antaa kaikille osansa, huolimatta siitä kuinka kovasti juoksemme meille tärkeissä jutuissa. Joskus voimme saada jopa levossa ollessamme asioita etenemään, aina ei tarvitse itse yrittää puskea eteenpäin. Jeesus itse on tästä hyvä esimerkki meille, sillä hän toimi aina levosta käsin. Voimme vain todeta, että ainoastaan Jumalan armon varassa ja voimassa, olemmepa sitten levossa tai menossa, meitä siunataan.

”Ratkaisevaa ei siis ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa”, Room. 9:16

Käskeehän Haggai jo 2500 vuotta sitten tarkkaamaan elämää! Haggai 1:5-6

Vaikka profeetta Haggain aikaan kylvettiin paljon, niin satoa tuli silti vähän, koska kansa oli rikkonut Jumalan liiton. Heidän työltään puuttui siunaus. Liiton pitäminen taas johtaa hyvään satoon ja turvattuun elämään Jumalan yhteydessä. Meidän kannattaa elää Jumalan kunnioituksessa ja oikeassa Herran pelossa, niin elämämme tulee olemaan siunattu. Ja satomme tulee olemaan runsas!

Idäntyö on saanut elää siunattuja vaihteita vuosikymmenien aikana. Paljon on kylvetty hyvän tekemisen kautta. Lopullista tulosta emme pysty laskemaan, mutta työ etenee myös Venäjällä, sillä siellä on paljon ystäviä, jotka jatkavat sitä, mitä me kerran aloitimme. Lehdessä on myös Pakistanin terveisiä ja käsityöpiirin kuulumisia. Olkoon kaikkinaisen työmme siunattua, olimmepa kotona tai matkalla, sillä olemme liitossa aina uskollisen Jumalan kanssa.

”Herra varjelee sinut kaikelta pahalta, hän suojelee koko elämäsi. Herra varjelee kaikki sinun askeleesi, sinun lähtösi ja tulosi nyt ja aina”, Psalmi 121: 7-8.

Heidi Antinsalo
Idäntöön hallitus

LAHJAKSI OLETTE SAANEET, LAHJAKSI ANTAKAA

Hyvä vuosi päättymässä

Hyvät Riihimäen Idäntöön ystävät. Olen todella iloinen kertoessani teille, miten yhdistyksemme tämä vuosi on sujunut. Taloudellisesti vuosi on ollut hyvä ja yhteistyö meitä lähellä olevien tahojen kanssa on vahvistunut entisestään. Yksin ei yhdistyksemme olisi kaikkeen tähän pystynyt. Kiitämme Jumalaa ja kiitämme teitä kaikkia ystäviämme.

Meillä on oma vahva uhraava ystäväpiiri, joka tukee toimintaamme säännöllisesti. Erityisesti ovat tänä vuonna korostuneet vielä Pirkko Arolan Raamattupiirin kolehtilahjoitukset sekä Sanan ja Rukouksen iltojen kolehtituotot. Yhdistyksen omaa varainhankintaa on ollut mm osallistuminen Kansanlähetyspäivien ruokapalveluun, joka tuotti meille bruttona lähes 10 000 euroa. Kaikkien näiden yhteisvaikutuksesta olemme voineet tänä vuonna vapauttaa lisää neljä kristittyä tiiliorjaperhettä Pakistanissa. Nyt vapautettuja kristittyjä tiiliorjaperheitä on yhteensä jo neljätoista.

Yhden perheen vapauttaminen maksaa aina 1000 euroa. Kiitos kaikille lahjoittajille! Sabih kertoo tässä lehdessä lisää näistä asioista Pakistanin kristittyjä tuemme joka kuukausi 620 eurolla, Sillä maksetaan mm tietokonekurssin opettajan palkka sekä kolmen lasten opettajien palkat. Edellinen tietokonekurssi nuorille kristityille naisille päättyi keväällä ja maksoimme 12 oppilaalle omat tietokoneet, yhteensä 1000 euroa. Seuraava tietokonekurssi päättyy joulukuussa, jolloin taas hankimme kurssilaisille omat tietokoneet.

Sanan ja Rukouksen ilta Riihimäellä 11.10. oli nimetty erityisesti 1990-luvulle ja siellä muisteltiin Riihimäen Idäntöön vankilatyötä. Tuon illan kolehtituotto oli 1385 euroa ja se oli nimetty lähetettäväksi Ukrainaan Vinnitsaan pastori Anatoli Zaghlidan johtamaan Morning Star-seurakuntaan. Pastori Anatoli vieraili Riihimäellä Peltolassa 18.5.

Yksi kuukausilahjoituskohteemme on Ukrainassa Poltavassa sijaitseva pastori Vlasenkon seurakunta. Muita avustuskohteitamme ovat Inkerin Kirkko sekä Mäntsälän Helluntaiseurakunnan Elämän Leipä jokaiselle ruoka-avustustyö.

Peltolassa on eri tilaisuuksissa vierailut mm Sari Palomäki Marttyyrien Ääni ry:stä, Heidi Tohmola Kansanlähetyksestä, pastori Anatoli Zaghlida Ukrainasta sekä pastori Vladimin Batuhin Virotta. Heille jokaiselle olemme keränneet aina kolehtisumman kotiin vietäväksi. Kiitos teille kaikille! Joh.15:16 *Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte sitä hedelmää, joka pysyy. Kun niin teette, isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte*

Tapani

Israelin ystävät -tilaisuus Peltolassa

Ruut Ben Josef Israelista vierailee Peltolassa 18.12. klo 18.00 kertomassa elämästä ja avustustoiminnasta sodan keskellä. Tervetuloa mukaan!

Riihimäen Idäntö ry SYYSKOKOUS

Ti 10.12.2024 klo 18.30 Peltolassa
os. Riihimäentie 4310 Hausjärvi
Asialistalla sääntömaiset asiat,
kuten henkilövalinnat ja ensi vuoden toiminta.
Olet lämpimästi tervetullut suunnittelemaan tulevaa vuotta kahvikupin ääressä.

Riihimäellä 24.10.2024
Riihimäen idäntö ry:n hallitus

RIIHIMÄEN IDÄNTÖ RY Y-1877757-1

Riihimäentie 4310 12240 Hikiä
Peltola, toimintakeskus. Riihimäentie 4310 12240 Hikiä.

Vera lehti, tilaukset sihteeriltä, maksuton.
Löytyy myös kotisivuilta.

Tiedustelut: Pj. Tapani Vanhala 0400-307475
tapani.vanhala@kolumbus.fi, (maksuliikenne)
Vpj. Helena Jokinen 050-3734070,

jokisenhelen@gmail.com
Sihteerä Kalevi Korttesmaa 044-0122147,
kalevi.korttesmaa@gmail.com, (osoite- ja jäsenasiat)

Kotisivut: www.riihimaenidantyo.fi

Pankkiyhteydet:

Oma Säästöpankki Riihimäki
FI65 4108 0010 5500 96. Jäsenmaksu 25 €/v
viestikenttä 5050, muut maksut, selvitys kenttään.
FI45 4108 0010 4542 32 Lahjoitukset lupa-alueelta.
Kenttään mahdollinen toive.

Vera lehti, toimitus ja taitto Heidi Antinsalo,
heidi.antinsalo@gmail.com

Riihimäen Idäntyö ry:n kautta toimii neljä koulua, sekä tietokonekeskus

Tällä hetkellä Pakistanissa toimii yksi tietokonekeskus ja neljä pientä koulua. Tietokonekeskuksessa on 12 oppilasta, jotka valmistuvat tämän marraskuun lopussa. Vuoden aikana järjestetään kaksi kurssia. Osa tytöistä menee yksityisille firmoille töihin, osa jatkaa opiskelua. Jopa opettajatkin käyvät tietokonekurssilla. Jokaisessa koulussa on yksi opettaja ja noin 20 oppilasta. Koululaiset ovat tiilintekijöiden ja kadunlakaisijoiden sekä sekatyöläisten lapsia. Kouluissa annetaan myös Raamattu-opetusta, koska valtionkouluissa ei opeteta kristityille oppilaille Raamattua. Jokaisella opettajalla on tavoitteena opettaa nämä lapset pärjäämään tulevaisuudessa. Heille ei voida tarjota kouluissa välipalaa, koska siihen ei ole varoja. Jotkut opettajat tarjoavat heille välipalaa omasta pienestä palkastaan.

Selvitys tiiliorjuudesta vapautetuista perheistä. Kun meidän asianhoitajamme suunnittelee maksun suorittamista, hän ei ilmoita ennakoon, koska muuten tiilintekijä ottaa heti lisää velkaa, koska hän tietää, että velka maksetaan. Suurimmalla osalla tiilintekijöistä ei ole omaa asuntoa. He asuvat tiilitehtaan alueen asunnoissa, jotka tiilitehtaan omistaja on rakennuttanut. Asunnot ovat yksi tai kaksihuoneisia ilman mukavuuksia. On neljä kuukautta vuodessa, jolloin he eivät tee työtä, kesä ja talviaikaan (monsuunin aikana). Mutta heidän pitää kuitenkin ottaa velkaa elämiseen ja sairaskuluihin, jos lapsi menee naimisiin tai hankkii oman asunnon. Ennen kuin velka maksetaan, heidän kanssaan tehdään suunnitelma esimerkiksi asunnosta, lasten koulutuksesta, elämisestä ja työstä. Tuki vapautetuille tiilintekijöille.

Kun tiilintekijöiden velat on maksettu, he saavat lisätukea aloittaakseen alusta. Heitä usein autetaan työn etsinnässä tai pienimuotoisen liiketoiminnan perustamisessa, kuten rikshan kuljetuksessa, hitsauksessa tai pienen bensa-aseman pystyttämisessä. Kunnes heidän taloudellinen tilanne on tasaantunut, heidän talouttaan tuetaan kuukauden verran.

Naisia autetaan koulutuksen avulla, kuten ompelukoulutuksen avulla, että he ansaitisivat tekemällä vaatteita. Heidän lapsiaan tuetaan käymään koulua tai, jos he ovat liian vanhoja käymään tavallista koulua, heidät autetaan sisään ammattikouluihin, ilmaisiin tai maksullisiin.

Lähikaupungissa on kristitty ammattikoulu, jossa on ilmainen opetus sekä asunto.

Jotkut saavat apua asumiseen, joko apua vuokra-asunnon löytämiseen tai apua pienimuotoiseen olemassaolevan kodin remontoimiseen. Nämä kokonaisvaltaiset yrityksen pyrkivät auttamaan jokaista perhettä saavuttamaan vakauden ja itsenäisyyden. Tähän mennessä 28 aikuista ja 50 lasta on nyt vapautettu tiiliveloista.

Vapautetun Asia-tytön ja hänen perheensä kertomus

Tässä perheessä on seitsemän henkilöä. Vanhempien lisäksi on kolme poikaa ja kaksi tyttöä. Isän velka on jatkunut monen sukupolven ajan. Nyt pojat ovat mukana tiiliteossa ja tämä Asia-tyttö on suorittanut ylioppilastutkinnon ja on tällä hetkellä suorittamassa tietokonekurssia. Toinen tyttö on mennyt naimisiin ja vanhemmat ovat joutuneet ottamaan velkaa tiilitehtaan omistajalta. Myös omaa asuntoa on jouduttu remontoimaan ja siihen on jouduttu ottamaan myös velkaa. Ison perheen elämiskustannukset olivat myös suuret. Koska he eivät voineet tehdä työtä neljään kuukauteen, heidän velkansa kasvoi suureksi. Muihin tiilintekijöihin verrattuna tällä perheellä oli suurimmat velat.

Heidän isänsä ja veljet saivat tukea aloittaakseen pienen vihannesyrityksen, jonka avulla he pystyvät myymään omia tuotteitaan paikallisella torilla.

He kiittävät Idäntyö ry:n ystäviä saamastaan tästä suuresta avustuksesta, että he pääsivät vapaaksi tiilinteon orjuudesta.

Vapautetun Nomin ja hänen perheensä kertomus

Nomin vanhemmat ovat tehneet 40 vuotta tiilityötä. Heidän vanhimmalla pojalla oli pieni yritys, joka toimi hyvin, mutta hän joutui onnettomuuteen ja loukkasi jalkansa. Hänen hoitonsa vei paljon rahaa ja he joutuivat ottamaan lisää lainaa tiilitehtaan omistajalta. Hän ei pystynyt sen jälkeen jatkamaan yritystään. Nyt hän on kuntoutumassa ja hänellä on vaateyritys. Nomi auttaa häntä ompelussa ja heidän äitinsä myös. Isä hakee maanviljelijöiltä vihanneksia ja vie niitä torille myytäväksi. Nomi on opiskelee hum.kandiksi ja samalla käy meidän tietokonekeskuksessa kurssilla. Heidän velkansa on maksettu. He kaikki ovat hyvin kiitollisia Riihimäen Idäntyö ry:n ystäville velkansa maksusta ja tulevaisuudesta.

Haroonin elämä ja vaikeudet

Haroon oli tiilityössä lapsesta saakka, vanhempiensa kanssa. Hän ei ole koskaan käynyt koulua, eikä hänellä ole mitään ammattia. Kun hän kasvoi, hänen vanhempansa järjestivät hänelle avioliiton. He joutuivat ottamaan häitä varten lainaa, jonka takaisinmaksu oli Haroonin harteilla. Hänen vaimonsa sairastui vakavasti kuolioon, joka on hänen sormissaan ja Haroon joutui ottamaan lisää lainaa tiilitehtaan omistajalta. Selvitäkseen, Haroon siirtyi yhdeltä tiilitehtaalta toiselle, aina lainaten uudelta tehtaalta maksaakseen vanhan lainansa ja joutui näin kierteeseen. Haroon on 39-vuotias ja heillä on neljä lasta. Hänen vaimonsa Sonia ei pysty huolehtimaan kodista, joten heidän 9-vuotias tyttärensä jäi kotiin auttamaan äitiään. Haroonin 7-vuotias poika teki hänen kanssaan tiilitöitä.

Kaksi nuorimmaista, 5-vuotias tytär ja kolmevuotias-tytär, ovat olleet kotona vanhemman sisaruksensa kanssa. Perheen piti keskeyttää lasten koulukäynti taloudellisen tilanteensa vuoksi. He asuvat tiilitehtaan asunnossa, heillä ei ole omaa asuntoa. Heille järjestetään vuokra-asunto lähikylästä.

Nyt kun heidän velkansa on maksettu, Haroon menee töihin ja 7-vuotias poika kouluun ja 5-vuotias tyttö menee esikouluun. Haroon ja hänen perheensä kiittävät Riihimäen Idäntyö ry:n ystäviä saamastaan suuresta avusta.

Kummiperheen tarve

Kaksi kristittyä siskoa, joista vanhempi, Zarish, on 14 vuotta ja nuorempi, Rohana, on 12 vuotta, tarvitsisivat kummiperheen. Heidän äitinsä jätti heidät ja meni toisen miehen kanssa naimisiin. Heidän isänsä on huumeriippuvainen. Tällä hetkellä he asuvat tätinsä luona. He haluaisivat koulutuksen, mutta heillä ei ole mitään varoja.

Kristitty orpopoika Daud. Hän on 11 vuotta vanha. Hän asuu tätinsä luona. Hän haluaisi mennä kouluun, mutta hänellä ei ole mitään varoja. Haroonin kristitty 7-vuotias poika ja 5-vuotias tyttö. Hän on ollut isänsä kanssa tiiltä tekemässä. Hän ei ole käynyt lainkaan koulua. Hänen isänsä velat on maksettu. Ja nyt pojalle järjestetään koulunkäynti. Hänen 5-vuotias sisko ei ole aloittanut vielä esikoulua. Molemmat tarvitsisivat kummiperhettä.

Sabih Ul Masih, 8.11.2024
Riihimäen Idäntö ry:n hallituksen jäsen

Idäntöön Käsityöpiiri

Idäntöön Käsityöpiiri kokoontuu Riihimäen Seurakuntakodin alakerran kerhohuoneessa joka kuukauden ensimmäinen tiistai klo 13-16. Seuraava kokoontuminen on 3.12. Neulomme sukkia, pipoja ja lapasia.

Lokakuussa lähetimme 102 sukkaparia ja 14 muuta neuletta Kansanlähetyksen Joulusukkaprojektiin. Tuotteet menevät saksalaisen yhteistyökumppanin varastolle, jossa ne pakataan vaatteiden, hygieniatarvikkeiden ja Raamatun kertomuksia-kirjan kanssa joululahjoiksi Ukrainan, Moldovan ja Valko-Venäjän lapsille. Viime jouluna paketteja tehtiin siellä 6000. 2000 pakettia jaettiin ukrainalaisille sotaorvoille. Kaikki pakettien saajat ovat heikossa asemassa olevia lapsia.

Joulukuun ensimmäisellä viikolla lähetämme aikuisten villasukkia Ukrainaan Autaukseen yhdistyksen kautta. Tähän lähetykseen voivat kaikki Idäntöön ystävät osallistua, jos olette neuloneet aikuisten sukkia kokoa 38-45. Käsityöpiiri on saanut lahjoituksina lankoja, joita voimme antaa kotona neuloville. Voit hakea niitä kokoontumispäivinä seurakuntakodilta tai voin tuoda niitä kotiisi.

Lisätietoja: Terttu Tonteri 0405290036.

Kevätkauden neuleiltoapäivät ovat:
7.1, 4.2., 4.3., 8.4. ja 6.5.2025.
Tervetuloa mukaan Idäntöön käsityöpiiriin!

Herra, kutsut työhösi, arjen tielle seuraasi,
toivon leipää leipomaan, palvelemaan lahjoillaan.

Inkerin kirkko - guilty by association?

Suomen evankelisluterilainen kirkko on pyrkinyt viime keväästä lähtien katkaisemaan Inkerin kirkolle tulevan taloudellisen avun. Vaikka Inkerin kirkon juuret ovat syvällä Inkerin suomalaisuudessa, jotkut ovat omassa ”ryssävihassaan” onnistuneet leimaamaan kirkon Venäjän nykyhallinnon kätyriksi. Ajatus siitä, että Inkerin kirkko olisi nykyhallinnon agentti, on absurdi eikä pidä paikkaansa. Inkerin kirkko ei tue sotaa. Kirkon historia on pitkä, mutta kriitikot näkevät vain Ukrainan hyökkäyssodan (virallisesti ”erityinen sotilasoperaatio”) ja ovat unohtaneet kirkon pitkän historian ja vainojen ajat, ajan Neuvostoliiton aikana ja sen lakattua olemasta. Hyvin harvat tietävät kirkon historiasta tsaarinaikana ja Neuvostoliiton alkuaikoina.

Sodan aikana Inkerin kirkko ja sen yksittäiset seurakunnat ovat keskittyneet jumalanpalveluselämään, diakoniatyöhön ja koulutukseen. Apua tarvitsevia ihmisiä autetaan ja heidän elämänsä muuttuu. Ihmiset osallistuvat, ovat yhteisöllisiä ja antavat vapaaehtoisesti aikaansa ja vähiä varojaan seurakuntien toimintaan. Samalla Venäjällä historiaa tuntemattomat, systeemin aivopesemät uskonnotomat valtaapitävät pikkuvirkamiehet, jotka erheellisesti väittävät Inkerin kirkkoa ”uudeksi lahoksi” yrittävät estää kirkon toimintaa.

Inkerin kirkko ja monet uskovat kirkon jäsenet rukoilevat maansa ja sen johtajien puolesta. Tämä ei tarkoita sodan hyväksymistä. Kirkossa rukoillaan säännöllisesti rauhan puolesta. Ystävyyss seurakunnat ympäri Venäjää rukoilevat suomalaisten ja ystävyyss seurakuntien puolesta.

Oikea ystävyys ei ole kiinni yhteiskuntajärjestyksestä. Erityisesti vaikeina aikoina on tärkeä säilyttää ystävyys uskoviin kristittyihin. Vaikeina neuvostoaikoina pidettiin ruohonjuuritason yhteyksiä Neuvostoliiton uskoviin. Suomesta toimitettiin monille eri ryhmille kiellettyä pidettyjä Raamattuja. Idän veljistä ja sisarista oli aito huoli. Vainottu kirkko - viittaan koko Kristuksen ruumiiseen - sai yhdistyneen tuen lännen kristittyjen keskuudessa.

Ei Venäjältä pelkästään huonoja uutisia kuulu. Teologinen instituutti Keltossa on saanut runsaasti sekä seminaarialueella asuvia opiskelijoita että etäisyyksien takia myös etäopiskelijoita eri puolelta Venäjää. Kaliningradin alueella entiset

itä-Preussin luterilaiset kirkkorakennukset ovat pitkän ajanjakson jälkeen saaneet olla luterilaisten jumalanpalvelusten pitopaikkoina. Tuohon aikaan Leningradissa turistimatalla käynyt muistaa Terijoen kylässä kirkon kovasti keskiaikaista kivikirkkoa muistuttavan rakennuksen, jonka ovelle oli iso teksti «Кино» eli rakennus toimi elokuvateatterina. Nykyään rakennus on taas kirkko.

Tuen vastaanottajat, tunnustavat kristityt, maksoivat eri tavoilla kovan hinnan uskostaan - toiset omalla hengellään, toiset pitkinä vankeusrangaistuksina. Tämän lisäksi, paljon useammin, Uskovien ”urakehitys” oli kontrolloitua ja rajoitettua. Opiskelupaikkaa korkeakouluissa ei ilman kommunistien nuorisjärjestön (komsomol) jäsenyyttä saanut ollenkaan ja peruskoulun jälkeinen opiskelu oli mahdottomuus. 1990-luvulla tapasin paljon lahjakkaita kristillisiä seurakuntien johtajia, joiden opiskelu oli aikoinaan evätty. Koulusta lähtien uskovien perheiden lapset erottuivat siinä, että monet eivät halunneet liittyä kommunistien lapsijärjestöön, pioneereihin. Oli erittäin näkyvää kuka ei pioneereihin kuulunut, koska melkein kaikki liittyivät ja näillä lapsilla oli kirkkaanpunainen liina kaulassa. Jos lapsi ei itse asiaa ilmaissut, että kieltäytyi omasta tahdostaan, niin vanhempia kohtasivat erilaiset rangaistustoimet ja yleistä oli julkinen nöyryytys - sekä lapsille että vanhemmille, työpaikoilla ja kouluissa.

Palataanko nyt vanhaan aikaan? Venäjän nykyjohto on neuvostosysteemin kasvattama. He taistelevat vallasta. He haluavat palauttaa vanhan systeemin ja ideologian. Nykyhallinnon johdossa ovat neuvostosysteemin kasvattamat henkilöt ja on selvästi nähtävissä Neuvostoliiton aikaisten käytäntöjen palaaminen. Jälleen kerran lapset ovat palaamassa osaksi valtion ja järjestelmän omaisuutta. Tämä oli totaalisen totta neuvostovallan aikana ja ei koskenut pelkästään orpoja. Lapset saatettiin ottaa pois vanhemmilta ja heiltä evättiin vanhemman oikeudet, mikäli perhe ei ollut sopeutuvainen vallitsevaan ideologiaan. Monien uskovien perheiden lapset kokivat järkyttävän kohtalon, kun heidät erotettiin elävistä vanhemmistaan ja sijoitettiin laitoksiin.

Nykyaikana, 2010-luvulla, aloitettiin systemaattinen lännen ja siinä samassa Suomen ja suomalaisten demonisointi. Lännessä jouduttiin toteamaan, että lasten adoptointi ulkomaille

rajoitettiin ja lopulta estettiin. Suomen osalta adoption este oli virallisesti huolehtiminen lasten hyvinvoinnista, koska Suomi hyväksyi lain samaa sukupuolta olevien avioliitosta. Tiukennuksia tuli myös lastenkotien lasten osalta. Lapsien matkustelu vain muutaman tunnin päässä olevaan Suomeen joko rajoitettiin tai estettiin kokonaan. Karjalan kannaksella vuosikausia tehty vapaaehtoistyö lasten kanssa loppui siihen, että paikallinen (systeemillä kuuliainen) ortodoksinen pappi oli kannellut paikallishallinnon, että vuosikausia vierailleet suomalaiset olivatkin vaarallisen lahkoon edustajia ja heitä ei pitäisi päästää lähellekään lapsia.

Siihen lopuivat kesäleiri Suomessa, joita lapset koko vuoden yleensä odottivat samoin kuin paljon odotetut vierailut, joista kaikki osapuolet saivat paljon iloa. On selvää, että jatkossa yhdelläkään lapsella ei ollut omaa ”kummiä”, joka aika ajoin kirjoitti viestejä ja kerran vuodessa lahjapaketin syntymäpäiväksi. Suora kommunikaatio lasten kanssa saatiin katkaistua juuri sopivasti ennen sosiaalisen median leviämistä ja älypuhelimien tuloa yleiseksi jopa lastenkotilasten keskuudessa. Ja sitten 2020-luvulle tultaessa olikin helppoa luoda kuva Suomesta vihollismaana, jossa kaikki on huonommin kuin Venäjällä. Ennen nuoret saivat itse muodostaa käsityksensä paikan päällä ja luonnollisesti tämä johti myös keskusteluihin kouluissa ja harrastusryhmissä ja näihin nuoriin ja lapsiin valtiopropaganda ei purrut.

Rajojen sulkeuduttua ainoastaan rajaseutujen asukkaat tietävät rajakriisin todellisen syyn. Hehän näkivät itse, miten systemaattinen välineellistetty maahantunkeutuminen järjestettiin. Rajavyöhykkeelle, jonne tarvitaan joko matkustusasiakirjat tai erityinen lupa, kärrättiin sisäministeriön autoissa porukkaa. Suomen viranomaisten harhauttamiseksi maahantunkeutujien passit kerätään pois, jotta Suomen viranomaisten olisi vaikeampaa ja työläämpää prosessoida tätä isoa massaa. Heidän rahavaransa otetaan pois toisella puolella rajaa veloittamalla ”palveluista”.

Rajan sulkeutumisen ja Pietarin konsulaatin sulkeutumisen myötä lähialuematkailu on rajoitetumpaa ja pienimuotoisille uskovien leireille ei ole ollut mahdollista tulla. Papit eivät matkan pidentymisen johdosta ole voineet tulla päivävierailuille. Eivätkä suomalaiset papit käydä rajan toisella puolella palvelemissa paikallisia seurakuntia.

Leningradin läänin johto ymmärtää Suomen merkityksen taloudellisella ja inhimillisellä tasolla. Viipurin talous on paljolti ollut riippuvainen Suomen läheisyydestä. Rajan ollessa kiinni, hotellimajoitusten hinnat ovat romahtaneet, joka on osaltaan vaikuttanut siihen, että Venäjän sisäinen turismi on lisääntynyt. Kaivattuja seurakuntavierailuja ei kuitenkaan ole pystytty järjestämään. Paljon on pidetty yhteyttä koronapandemian aikana opitulla keinoilla videopuheluiden ja muiden välineiden avulla. Toistaiseksi Venäjällä pystyy vielä käyttämään maailmanlaajuista nettiä, mutta rajoitukset ovat tiukkoja sen suhteen mille sivuille voi mennä.

Pastori Grigory Kupanitsan kirkossa.

Inkerin kirkko elää nyt eräänlaista kairosvaihetta. Kirkko on toisaalta valtaviin paineiden alla. Samaan aikaan varsinkin alle kolmekymppiset etsivät tarkoitusta elämälleen. Viime vuonna Inkerin kirkossa konfirmoitiin enemmän uusia jäseniä kuin viimeisen 30 vuoden aikana. Evankeliumi menee eteenpäin konserteissa ja eri tapahtumissa esitettyjen kutsujen kautta.

Kristinuskon peruskurssilla on satoja osallistujia eri puolilla kirkkoa. Internetistä on tullut tärkeä väline jumalanpalvelusten, raamattutuntien, kristinuskon peruskurssien ja yhteydenpidon välineenä. Koronan jälkeen eri puolille Venäjää on syntynyt useita pieniä seurakuntia.

Rajojen sulkeuduttua yhteydet Suomesta ovat vaikeutuneet. Emme saa kuitenkaan unohtaa tai hyljätä Inkerin kirkkoa. Mahdollisuuksiemme mukaan voimme edelleen avustaa Inkerin kirkkoa taloudellisesti. Inkerin kirkko ei ole EU:n tai minkään länsimaiden pakotteiden kohteena. Ennen kaikkea meidän tulee rukoilla Inkerin kirkon, sen seurakuntien ja vastuunkantajien puolesta.

On viime aikoina myös ollut positiivista kehitystä kirkossa, jota meillä ei uutisoida oikeastaan kuin ”Inkerin kirkko” lehdessä. Tai kirkon omassa sosiaalisen median kanavassa. Venäjänkielistä kanavaa seuraavat saavat eniten uutisia ja kaikkein nopeammin. Viimeisin miellyttävä uutinen on taas yhden suomalaisten aikoinaan itselleen rakennuttaman kirkkorakennuksen siirtyminen Inkerin kirkolle. Nämä huonossa kunnossa saadut rakennukset mahdollistavat maan sisäisen kirkkoturismin kehittämisen. Varsinkin Pietarin keskustassa oleva Annankirkko ja siihen liittyvät hyväntekeväisyysjärjestöt kehittävät tällaista turismia ja se on yhä vain suositumpaa koska ihmiset ovat kiinnostuneita sekä uskosta että historiasta.

Kiinnostus uskonasioihin näkyy myös osallistumisina ”kristinuskon perusteet” kurssille. Näitä järjestetään myös etänä. Kyseessä on rippikoulu, jonka päätteeksi halukkaat konfirmoidaan, mikäli heidät on kastettu.

Osa ottaa ennen konfirmaatiota kasteen ja näin seurakunnat kasvavat, kun kastettujen ja konfirmoitujen määrä kasvaa. Inkerin kirkko kasvaa tällä tavalla luonnollista kasvuaan. Kun perusrakenteet kirkkojärjestyksestä ja rakennuskantaa myöten ovat kunnossa, kasvu tapahtuu jopa nykyisissä haastavissa olosuhteissa. Oman arvokkaan lisänsä tilanteeseen sopeutumisessa tuovat ne iäkkäät ihmiset, jotka elivät ja sopeutuvat ateismiajan Vainoihin. Heillä on oikeat keinot suhtautua nykymalliin ja antaa ohjeita, kuinka ”totella enemmän Jumalaa kuin ihmistä”.

Systemaattisempi opetus jatkuu Kelton seminaarissa, johon hyväksytään opiskelijoita eri opintolinjoille, joko lähio-pintoihin tai etäopintoihin. Myös etänä opiskelijat tulevat seminaarin tiloihin ajoittain suorittamaan tenttejä ja verkostoitumaan. Kaikki iloitsevat siitä, että Venäjän opetusministeriö palautti seminaarin lisenssin. Uuden rehtorin johdolla, joka viimeistelee omaa väitöskirjaansa, kirkkoon valmistuu pappeja, nuorisotyöntekijöitä ja kanttoreita.

Ei unohdeta lähihistoriaa ja paljon kokenutta Inkerin kirkkoa. Rukoillaan sellaisten aikojen koittavan, jolloin voimme ilman rajoituksia iloita yhteisestä uskostamme ja olla palvelemissa toinen toisiamme rohkaisuksi elämään kristityn elämää, rajan molemmin puolin. Tämä on parasta ei-poliittista rauhankasvatusta. Tähän meitä motivoikoon myös meidän Herramme, jonka me myös Rauhanrutinaan tunnemme, sanat, Matt.5:9, ”*Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.*” Seuraava jae muistettakoon meitä siitä, mitä Inkerin kirkko ja muut uskovat ovat käyneet läpi - heistä Jeesus sanoi (Mt.9:10) ”*Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden takia vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.*”

Mikael Halleen

Piispa Ivan Laptev ja Idäntöön pitkäaikainen ystävä Grigory.

Yhteistyö pienen Poltavasta kotoisin olevan seurakunnan (Kristuksen risti srk) kanssa alkoi vuonna 2012. Olin aloittanut yhteistyön maallisen ryhmän kanssa edellisenä vuonna ukrainalaisten lastenkotilasten auttamisessa. Keväällä 2012 tapasin Vera ja Mihail Vlasenkon Stuttgartissa Korntalissa Licht im Osten konferenssissa. Saksalainen v 1920 perustettu lähetysjärjestö on sopinut yhteistyösopimukset eri puolella entistä Neuvostoliittoa perustettuihin samaa nimeä kantaviin itsenäisiin lähetysjärjestöihin. Pastori Mihail tekee työtä oman seurakuntansa ja paikallisen Svitlo Na shodi -järjestön paikallistyöntekijänä. Molempien järjestöjen nimet suomennettuna ”valoa idässä”.

Mihailin seurakunta, Kristuksen risti, kokoontuu Poltavan kaupungissa vuokratiloissa. Vuokratilojen käyttö on rajallista, eikä yhteisiä kahvihetkiä kokouksien jälkeen voida järjestää. Seurakunta on jo vuosia säästänyt omaa rakennusta varten erilliseen rakennusrahastoon, mutta tähän mennessä ei ole saatu edes tonttia ostettua Poltavan kaupungissa. Koska seurakunta on ulospäin suuntautuva seurakunta, niin Jumala johdatti yhden palvelutyön pienessä Pristantsinen kylässä. Kylään on kuitenkin rautatieyhteys ja henkilöjunia kulkeekin harvakseltaan 50 km päähän Poltavaan. Kylässä eräs uskovainen leskinainen testamenttasi seurakunnalle oman vaatimattoman talonsa, jonka tontti oli kuitenkin iso. Uskovan naisen lahjoittamalla tontilla Poltavan seurakunta alkoi järjestää kesästä 2010 lasten leirejä elokuun alkupäivinä. Ohjelma noudatti joka kerta samaa kaavaa: aamupalasta klo 13 asti oli lastenohjelma ja sen jälkeen vetäjät saivat vapaa-aikaa. Tontilla on leirien aikaan ollut isokokoinen telta, ja pienempiä viritettyjä telttakankaita suojaamassa auringolta. Kylän urheilukentällekin on alle kymmenen minuutin kävelymatka, siellä käydään pelaamassa yhdessä lasten kanssa.

Talvella pienessä tuvassa pidetään kokouksia. Uskon asiat on alkaneet kiinnostamaan kyläläisiä, ja vuosien mittaan tilat ovat käyneet ahtaammaksi, kun kokouksiin on tullut enemmän väkeä. Joka vuosi muutama kyläläinen on ottanut kasteen ja liittynyt seurakuntaan.

Sodan alettua kylään on muuttanut pakolaisia. Kokouksiin tulee koko ajan uutta väkeä ja kaupungistakin ihmiset haluavat tulla maalle kylään vierailemaan. Kesällä ja pitkälle syksyyn on mahdollista pitää ulkoilma-kokouksia, sadetta varten on rakennettu katos. Vuosia on haaveiltu uudesta rakennuksesta ja nyt perustukset on valettu ja ulkoseiniä rakennetaan. Ukrainan baptistit ovat kuuluisia rakennustaidoistaan. Rakennusammattilaisten lisäksi mukana on talkoolaisia, ja tuleva Pristantsinen kirkkorakennus rakennetaan huolellisesti piirustuksien ja kaavioiden mukaan. Kirkkorakennusta ei ole vastustettu erityisesti, vaikka jotkut vihasena nimittävät kokoontunutta porukkaa lahkolaisiksi. Vuosien varrella on lähes joka talosta ollut joko lapsi tai lastenlapsia seurakunnan leireillä. Ja leirien jälkeen seurakunnan lastenkerhossa viikonloppuisin.

Protestanttien kirkkorakennuksiin ei liity samanlaista taikauskoa kuten ortodoksikirkkoon. Venäjältä kotoisin Moskovan patriarkaatti johtaa jatkuvasti ihmisiä harhaan siten, että se on tehnyt kirkon rakentamisesta teologisen, ihmisen sielun pelastukseen liittyvän kysymyksen. Papit väittävät ihmisille, että kirkkorakennuksen rakentajat pelastuvat ja pääsevät taivaaseen. Uskomatonta modernia anekauppaa, jolla ei ole mitään tekemistä kristinuskon pelastuskäsityksen kanssa: yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen työn kautta.

Kirkkorakennuksessa vietettiin sadonkorjuujuhlaa

Uusi rakennus nousee tontille, vaikka pienen seurakunnan varoilla rakentamiseen kuluu pitempi aika, ilmeisesti muutama vuosi. Kun rakennus valmistuu, siellä tullaan pitämään jumalanpalveluksien lisäksi häitä, hautajaisia, kerhotoimintaa, ja myös leirejä. Yhtenä erona ortodoksikirkkoon ja katoliseen kirkkoon on luonnollisesti se, että mitään ”pyhien kuvia” ei laiteta esille. Mitään paikkaa ei varata kynttilöiden sytyttämiseen. Vanhoihin rakennuksiin verrattuna on uudessa rakennuksessa otettu huomioon jo suunnitteluvaiheessa projisointi, jolloin ei tarvitse ostaa suuria määriä laulukirjoja. Jo nyt projisoijat ovat tosi nopeasti saarnojen aikana löytäneet mainitut raamatunkohdat ja näyttämään ne saarnaajan vielä lukiessa tekstiä.

Uusi kirkkorakennus tulee olemaan suuri siunaus. Kun rakennus on valmis, järjestetään suuri avajaisjuhla. Samalla seurakunta saa kosketuspintaa paikallisviranomaisiin ja muihin olemassa oleviin kristillisiin yhteisöihin. Rukoillaan, että rakennustyöt edistyvät samaan aikaan kun Mihailin seurakunnalla on paljon tehtävää Poltavaan tulleiden pakolaisten kanssa. Yksi rukousaihe on etteivät venäläisten miehitysjoukot etenisi näille alueille. Siviileihin kohdistuvan mielivaltaisen väkivallan ja systemaattiseen ryöstelyn lisäksi miehittäjät takavarikoivat kaikki kirkkorakennukset ja ne laitetaan neuvostotapaan uusiokäyttöön yleensä armeijan majoitustiloiksi tai nuorisoarmeijalle Junarmija, (Hitler-Jugend in venäläinen nykyversio) kerhotiloiksi.

Teksti: Mikael Halleen

Idäntyön viime kesän tapahtumia Peltolassa

Pastori Vladimir Batugtin Narvasta ja Hausjärven kirkkoherra Kalle Leppälä olivat 8.8 Peltolassa. Paikalla oli 35 henkeä. Me saatoimme lahjoittaa Vladimirille 920 euroa kun hän lähti sotilaspaikiksi rintamalle Ukrainaan.

Idäntyön ystävien päivää vietettiin Peltolassa 30.7. Paikalla oli 33 ystävää.

